

Experts veroorzaken overdreven regelgeving

» *Duco Stadig
en Friso de Zeeuw*

Wij stellen vast dat er alsmaar regels en procedures bij komen en dat er weinig wordt afgeschaft, terwijl het kabinet inzet op minder regels. Het publieke bestuur moet daarom een deel van het aan specialisten verloren terrein terugveroveren. De specialisten stellen nu de normen vast en beperken daarmee de ruimte van het politieke bestuur.

Waar het politieke bestuur bij beslissingen moet voldoen aan hoge eisen van transparantie en zorgvuldigheid, is daarvan bij de experts veel minder sprake. Ook hún beslissingen moeten door een onafhankelijke derde kunnen worden getoetst. De invloed van uitvoerders en

Ook wij hebben bewust de wet overtreden

praktijkmensen die met regels te maken krijgen, moet daarentegen toenemen.

De dieper liggende verklaring is de heersende, risicomijdende mentaliteit. Burgers willen een risicoloos bestaan. En ze willen dat de overheid daarvoor zorgt. Pech moet weg, en na iedere ramp roept iedereen eensgezind dat zo iets nooit meer mag gebeuren, met weer nieuwe regels, voorschriften en controles als gevolg. Voor natuur en milieu zoeken we ons heil in allerlei beschermingsmaatregelen. Daarbij komen als laatste punt nog de persoonlijke risico's van de overheidsdienaren. Politici willen niet het risico nemen van stemmenverlies en onthouden zich van impopulaire standpunten. Bestuurders en ambtenaren willen niet aftreden en willen vooral kunnen aantonen dat zij geen fouten hebben gemaakt.

Burgers worden gek van al die perfec-

tie en procedures, die leiden tot een enorme verspilling van tijd, geld, aandacht en energie, zowel bij de overheid als bij burgers en bedrijven. Mede daardoor verliezen de burgers hun vertrouwen in overheid en politiek. Ondernemers die iets willen, moeten veel te lang wachten voor ze van de overheid alle vergunningen in huis hebben en aan de slag kunnen. Daardoor kunnen ze zelf onvoldoende snel reageren op de markt.

Wij pleiten daarom voor brede toepassing van het basisidee dat er wetten komen met één strenge basishnorm die niet mag worden overschreden en één minder strenge streefnorm die mag worden overschreden als, naar het oordeel van het plaatselijke bestuur, andere belangen daartoe nopen. Dit is het geval bij de Wet geluidhinder.

De Wet geluidhinder is overigens een voorbeeld van supergedetailleerde regelgeving die nog verder is dicht gemetseld door de Raad van State. Zo konden omwonenden, met de wet in de hand, de oprichting van een kinderdagverblijf verhinderen. Een groep spelende kinderen zou te veel geluidhinder 'aan de gevel' van naburige woningen veroorzaken.

De spanning tussen bestuur en experts speelt vooral op het grensvlak van de domeinen ruimtelijke ordening, gebiedsontwikkeling en milieu. Waar vroeger goede inhoudelijke samenwerking heerste, is nu sprake van twee werelden die elkaars taal niet verstaan, die niet meer in dezelfde vergaderzalen zitten en die elkaar daardoor ook niet meer vertrouwen. Dat is schadelijk voor de ruimtelijke inrichting van ons land. Er is een nieuw paradigma nodig, dat deze beide domeinen herenigt. Wij pleiten daarom voor een club die daaraan gaat werken en die een open platform creëert. Een Platform voor Stad, Land en Milieu.

Ten slotte roepen we politieke bestuurders op om meer risico te nemen. Wij hebben in onze carrière ook een paar keer bewust voor een goede zaak de wet overtreden, en over elk van die gevallen hebben wij nog een goed gevoel.

Duco Stadig was PvdA-wethouder van Amsterdam van 1994 tot 2006. Friso de Zeeuw is directeur Nieuwe Markten van Bouwfonds MAB Ontwikkeling, voormalig PvdA-wethouder en -gedeputeerde.